

Životopis Ing. Jaroslava Bukovského

Jaroslav Bukovský se narodil v Plzni v březnu 1940, byl tedy válečné dítě. Po celou válku bydleli v rodinném domku u rodičů matky v Olšové ulici 15. O čtyři roky později se mu narodil bratr Stanislav. Jeho životní dráha od útlého dětství mířila k výtvarnému umění. Pan Bukovský naopak inklinoval k technice a celý pracovní život zasvětil práci pro železnici.

Základní školu (tehdy obecnou školu) vychodil na Jiráskovo náměstí, měšťanku ve škole v Houškové ulici, v bývalém Reálném gymnáziu na Mikulášském náměstí a osmou třídu v Doudlevcích.

Poté v letech 1954 – 58 absolvoval elektrotechnickou průmyslovku (tehdy nově zavedený obor Bloky a spoje v dopravě) zakončenou státní maturitou.

Nastoupil na umístěnkou na ČSD do Sokolova jako návěštní mistr v zácviku a po půl roce byl převeden blíže k domovu na telefonní drážní ústřednu do Stříbra.

Odtud narukoval na podzim 1959 na základní vojenskou službu do posádky Krhanice u Lešan k protitankovému dělostřeleckému pluku a cvičen jsem byl jako radista. V té době absolvoval i školení pro výtvarné pracovníky pro názornou agitaci a po jejím absolvování měl za úkol realizovat sérii asi čtrnácti panelů s tematikou ke Třetí pětiletce. Zájem měl i o architekturu.

Po skončení vojny nastoupil na Vysokou školu dopravní v Žilině. Studoval obor Bloky a spoje, zakončený státní zkouškou a obhajobou diplomové práce.

Po dvou letech studia v Žilině se na podzim 1963 vrátil k ČSD, nastoupil na Správu dráhy v Plzni na provozní oddělení služby 14 a tam spravoval určitý segment zabezpečovací techniky až do roku 1993, kdy byla změněna organizace řízení železnice.

S dětmi a s mládeží pracoval od začátku šedesátých let a s generací svých dětí prošel celým jejich dětstvím a mládím až do dospělosti: Začínal od r. 1967 s mimoškolní tělesnou výchovou u malých dětí školního věku, přes taneční kroužek v druhé polovině sedmdesátých let až po oddíl turistiky do začátků osmdesátých let.

V roce 1968 on i většina jeho kolegů a generačních vrstevníků s nadšením vítali tzv. Pražské jaro a byli zklamáni vstupem „spřátelených vojsk“, které ukončilo národní pokus o vytváření socialismu s lidskou tváří.

Stejně tak již ve vyzrálém věku vítal Sametovou revoluci, ale po několika letech začal pochybovat o upřímnosti tehdy vytyčovaných cílů a slibů.

Jako již letitý důchodce má řadu zájmů a činností. Mineralogie, entomologie, astronomie, dendrologie a vztah k přírodě, sleduje politický vývoj ve světě a ekonomickou situaci v našem státě.

Přes 5 let pracuji intensivně pro ČSBS (Český svaz bojovníků za svobodu). To je vlastenecká organizace, založená odbojáři a politickými vězni z nacistických koncentračních táborů, která dohlíží na udržení pravdivého obrazu chápání našich dějin z doby II. světové války.

Zpracovali žáci Benešovy základní a mateřské školy v Plzni Karolína Bokrová, Michaela Klichová, Karolína Kodetová a Ondřej Šochman pod vedením pana učitele Pavla Vicari.